

РЕШЕНИЕ

№ 18263

гр. София, 30.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 17.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Танка Цонева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **3390** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 във вр. с чл. 21, ал. 3 от АПК във вр с § 8 от ПЗР на АПК.

Образувано е по жалба от „Ситеран България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя му Е. З. чрез пълномощника му П. С. М., срещу мълчалив отказ на Областния управител на област-София по заявление с вх. № ОА23-19499/02.11.2023 г. за издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост за ПИ с идентификатор 68134.4355.3296.

В жалбата са изложени оплаквания за незаконосъобразност на атакувания мълчалив отказ. Твърди се, че заявлението е подадено на 02.11.2023 г., след което от Столична община, район „Люлин“ били изискани релеванти писмени доказателства. Същите били получени своевременно в областната управа, след което жалбоподателят с писмо от 21.03.2024 г. поискал произнасяне по преписката. Срокът за издаване на исканото удостоверение изтекъл на 28.03.2024 г., като до момента на подаване на жалбата липсвало произнасяне по подаденото заявление от страна на Областен управител, поради което се е формирал мълчалив отказ.

По изложените съображения се отправя молба към съда да отмени мълчаливия отказ на Областния управител на област София – град и да върне преписка с № ОА23-19499/02.11.2023 г. за произнасяне по подаденото заявление в срок.

В съдебно заседание, проведено по делото, жалбоподателят не изпраща представител. В съда е депозирано писмено становище от пълномощника му – адв. Н. С. – САК по хода и по същество на делото. В същото се излагат доводи защо счита, че е налице

мълчалив отказ, като моли да се уважи жалбата и претендира присъждане на сторените разноси, за които представя списък и доказателство за извършеното им плащане.

Ответникът – Областен управител област София – редовно призован, се представлява от юрк. С., която оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Твърди, че към момента има издадено проектно-удостоверение по заявлението, подадено от жалбоподателя.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не се представлява.

След като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано въз основа на подадено до Областния управител на област София заявление от „Ситеран България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с вх. № ОА23-19499/02.11.2023 г. за издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост за ПИ с идентификатор 68134.4355.3296. Към заявлението е приложена молба-декларация за имота, заверена от кмета на Район „Люлин“, както и скица на имота, предварителен договор за продажба на недвижим имот, геодезическа снимка на обособена част от ПИ 68134.4355.3296, пълномощно.

На 10.11.2023 г. областният управител на Област София изпратил писмо до кмета на Район „Люлин“ (с копие до дружеството-жалбоподател) за предоставяне на информация за наличие/липса на АДС, съставен преди 01.06.1996 г. и АОС, съставени след 01.06.1996 г. за сгради с идентификатори 68134.4355.3296.10, 68134.4355.3296.11 и 68134.4355.3296.12. В случай на наличие на такива актове, следвало да се изпратят заверени копия от същите и от съответните документи, послужили за издаването им, както и от отчуждителните преписки.

На 14.12.2023 г. кметът на Район „Люлин“ отговорил на направеното от Областен управител запитване с писмо изх. № РЛН23-ДИ89-108. В отговора било посочено, че за ПИ 68134.4355.3296 с площ 577 кв.м. и построените в него сгради с идентификатори 68134.4355.3296.10 – ЗП 9 кв.м., 68134.4355.3296.11 – ЗП 113 кв.м. и 68134.4355.3296.12 – ЗП 137 кв.м., при проверка на актовете книги на район „Люлин“ не се установиха АДС до 01.06.1996 г. (по НДИ-отм.) или АОС след 01.06.1996 г.

На 21.03.2024 г. пълномощникът на дружеството-жалбоподател поискал от Областния управител на Област София да се произнесе по преписка № ОА23-19499/02.11.2023 г. Отговор не бил получен.

На 02.04.2024 г. била подадена жалба, по която било образувано настоящото съдебно производство.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу мълчалив отказ на областен управител на област София за извършване на административна услуга, от лице имащо правен интерес, депозирана е в установения в чл. 149, ал. 2 от АПК срок, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Заверяването на молба-декларация, подадена във връзка с охранителното производство по чл. 587 от ГПК, което включва удостоверяването, дали имотът е държавна собственост, представлява административна услуга по смисъла на § 1, т. 2 от Допълнителната разпоредба на Закона за администрацията, при обжалването на

отказа за извършването на която е приложим реда за индивидуалните административни актове, съобразно § 8 от Преходните и заключителни разпоредби на АПК.

Съгласно чл. 21, ал. 3 АПК индивидуален административен акт е и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът да се издаде такъв документ. Разпоредбата касае извършването на административните услуги, посочени в § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на Закона за администрацията - издаване на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение; издаване на индивидуални административни актове, с които се признава или отрича съществуването на права или задължения; извършване на други административни действия, които представляват законен интерес за физическо или юридическо лице; консултациите, представляващи законен интерес за физическо или юридическо лице относно административноправен режим, които се дават по силата на нормативен акт или които са свързани с издаване на административен акт или с извършване на друга административна услуга; експертизите, представляващи законен интерес за физическо или юридическо лице, когато нормативен акт предвижда тяхното извършване като задължения на администрацията на държавен орган или от овластена организация.

В конкретиката на настоящия казус, не е налице спор между страните, че жалбоподателят е сезирал ответника с искане за извършване на административна услуга – издаване на удостоверение дали е наличен издаден акт за държавна собственост за имот в Район „Люлин“, СО. В посочената хипотеза административният орган следва да разгледа заявлението, ако то е редовно, и да извърши административната услуга или да откаже да я извърши, ако не са налице предпоставките за това. Индивидуален административен акт, както сочи разпоредбата на чл. 21, ал. 3 АПК, е не издаденият документ по заявлението, а волеизявлението за издаването му, съответно отказът за това. Тези волеизявления представляват индивидуални административни актове и в това си качество подлежат на оспорване по реда на чл. 145 и сл. от АПК, респективно - на съдебен контрол за законосъобразност.

Разпоредбата на чл. 57, ал. 2 АПК предвижда, че административният акт по чл. 21, ал. 3 се издава до 7 дни от датата на започване на производството. Според ал. 3 на чл. 57 АПК, когато издаването на акт или извършването на действие по ал. 2 включва експертиза или за нейното извършване е необходимо личното участие на заинтересованото лице, актът се издава до 14 дни. Според ал. 5 на чл. 57 АПК, когато е необходимо да се съберат доказателства за съществени обстоятелства или да се даде възможност на други граждани и организации да се защитят, актът се издава до един месец от започване на производството, а според ал. 7, когато трябва да се поиска съгласието или мнението на друг орган, срокът за издаването на акта се смята съответно продължен, но с не повече от 14 дни.

В конкретния случай се оспорва мълчалив отказ за издаване на удостоверение, като според настоящия състав, приложимата разпоредба, определяща срока за произнасяне по подадената от оспорващия молба, е тази по чл. 57, ал. 2 АПК - компетентният орган е длъжен да се произнесе до 7 дни от започване на производството, тъй като жалбоподателят е представил скица от КК. Очевидно е в случая, че до дата 14.12.2023 г. органът е събирал доказателства относно имота. В този смисъл макар да са изтекли

законовите срокове не може да се твърди, че е налице мълчалив отказ. На 21.03.2024 г. пълномощникът на дружеството-жалбоподател е подал молба до Областния управител на Област София да се произнесе по преписка № ОА23-19499/02.11.2023 г., но такова произнасяне не е последвало, като не се доказва и да са предприети допълнителни действия по установяване на данни необходими за извършване на исканата услуга. Според съда в конкретния случай следва да се приеме, че е формиран мълчалив отказ към дата 28.03.2024 г., когато изтича законоустановеният 7-дневен срок. В правомощията на областния управител е да удостовери фактите, за които има данни в подаденото заявление и представените с него документи. При липса на каквото и да е произнасяне от страна на областния управител на област София, съдът е препятстван да извърши проверка на законосъобразността на формирания мълчалив отказ. Мълчаливият отказ като фикция на закона представлява произнасяне от страна на овластен административен орган, при наличие на нормативно задължение за това, в указания от закона срок.

В случая областният управител на област София е задължен да извърши посочената административна услуга, след като се увери в правния интерес на молителя да получи искания документ и да издаде удостоверение относно обстоятелството актуван ли е имотът като държавна собственост или не. Към заявлението са представени достатъчно доказателства, от които да може се индивидуализират имотите, поради което административният орган не може да откаже извършване на услугата, тъй като така неоснователно ще препятства защитата на правата на молителя, като единствен орган, на когото законът е възложил тези удостоверителни функции. На основание чл. 173, ал. 3 АПК, преписката следва да бъде върната на административния орган за извършване на съответните действия по удостоверяване наличието или липсата на акт за държавна собственост на поземлен имот с идентификатор 68134.4355.3296.

При този изход на правния спор, основателно е искането на процесуалния представител на дружеството –жалбоподател за присъждане на сторените по делото разноски. Ето защо и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лева, съгласно представения списък на разноските.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал. 2 във вр. с чл.173, ал. 3 АПК, Административен съд- София град, 29 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на Областен управител на област София по заявление с вх. № ОА23-19499/02.11.2023 г. за издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост за ПИ с идентификатор 68134.4355.3296.

ИЗПРАЩА ПРЕПИСКАТА на Областен управител на област София за ново произнасяне по заявление с вх. № ОА23-19499/02.11.2023 г. от „Ситеран България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в 7-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА Областната администрация на област София да заплати на „Ситеран България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сумата в размер на 510 (петстотин и десет) лева, представляваща съдебни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на оспорване в 14-дневен срок от връчването му на страните пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: